

дворъ непрѣстайно имало интриги, наговаряние и убийства. Между това Словѣни ти, Перси ти и Араби ти отнимали Византийски ти области една по друга.

Иконоборство и раздѣление на црѣкви ти. Отъ подирни ти царѣ за забѣлѣжване са: първо *Ераклий* (610—641), който съ свѣтли ти си побѣди избавилъ държава та отъ персидский завоеватель Хозроя, и второ, *Лъвъ Исаврянинъ*, родомъ отъ едно малоазиятско племе Исаври (717—741). Лъвъ Исаврянинъ юнашки се билъ съ Араби ти, които били приближили вече до самий Цариградъ; нъ съ иконоборство то си повдигналъ голѣмо вълнение въ държава та. Той мислилъ, че покланение то на икони ти не е християнско нѣшто, та издалъ заповѣдъ да ги не почитать, и заповѣдалъ да махнатъ икони ти отъ црѣкви ти; нъ мнозина отъ духовенство то, най-вече калугери ти, се повдигнали за икони ти и надѣхали простий народъ, да не оставя да се вдигнатъ икони ти. Лвови ти прѣемници (най-много *Константинъ Копронимъ*) гонили икони ти оште около сто години. Най-сетиѣ набожна та царица *Теодора*, която царовала намѣсто сина си Михаила III, който билъ оште малъкъ, направила да се почитать икони ти (842 год.).

Наскоро слѣдъ това прѣстолъ тѣ завладѣлъ умний и храбрый *Василий Македонецъ* (въ 867 г.). Той на млади години билъ слуга на единъ голѣмецъ. Честь та му помогнала да стане голѣмъ човѣкъ. Той билъ голѣмъ юнакъ; еднажъ на единъ царский празникъ непобѣдимий до тогава борець, който се намиралъ въ свита та на български ти пратеници, повикалъ на борба най-який отъ Гръци ти. Повикали Василия, и той надвилъ на противникъ тѣ. Слѣдъ това Михаилъ III, който повече отъ всичко обичалъ веселби ти, велъ го при себе си, и отпослѣ го направилъ свой съправитель. Нъ кога Михаилъ намислилъ да отдалечи Ва-